

179

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA GOSPODARKI KOMUNALNEJ

z dnia 4 maja 1959 r.

w sprawie określenia drobnych napraw obciążających najemcę, zasad odnawiania lokali oraz wykonywania przez najemcę koniecznych napraw.

Na podstawie art. 7 ust. 2 ustawy z dnia 30 stycznia 1959 r. — Prawo lokalowe (Dz. U. Nr 10, poz. 59) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Naprawami drobnymi, obciążającymi najemcę, są:

- 1) naprawy podłóg, drzwi i okien w lokalu, polegające na wstawianiu łat (flekowaniu) w miejscach uszkodzonych,
- 2) naprawy wyposażenia instalacji wodociągowo-kanalizacyjnej lokalu, polegające na usunięciu uszkodzeń bądź wymianie zużytych części (np. wymianie uszczelki, pływaków itp.),
- 3) naprawy urządzeń grzejnych gazowych i elektrycznych lokalu, polegające na usunięciu uszkodzeń bądź wymianie części zużytych,
- 4) naprawy przewodów i osprzętu instalacji elektrycznej lokalu (np. wyłączniki, gniazdka, bezpieczniki itp.),
- 5) naprawy pieców węglowych, trzonów kuchni węglowych, polegające na usunięciu uszkodzeń bądź wymianie części zużytych, z wyjątkiem wymiany drzwiczek, piekarników oraz przebudowy urządzenia,
- 6) uzupełnienie oszklenia drzwi i okien lokalu,
- 7) naprawa bądź wymiana uszkodzonych okuć, zamków, zamknięć itp.,
- 8) usunięcie zatkania przewodów odpływowych od urządzeń sanitarnych lokalu: zlewów, wanien, misek klozetowych itp.

2. Do drobnych napraw, o których mowa w ust. 1, nie zalicza się:

- 1) napraw polegających na usunięciu usterek wynikłych z wykonawstwa budowlanego lub wad materiałów budowlanych, powstałych w okresie jednego roku od dnia zawarcia umowy najmu lokalu w budynku nowo wzniesionym lub nadbudowanym z pierwszym najemcą tego lokalu albo od dnia oddania do użytku najemcy lokalu gruntownie odremontowanego,
- 2) napraw lub wymiany przewodów (rur) instalacji wodociągowo-kanalizacyjnej bądź napraw wymagających wymiany całości urządzenia (zbiorniczki, zawory itp.),

- 3) napraw instalacji centralnego ogrzewania i przewodów gazowych oraz armatury na tych przewodach,
- 4) napraw urządzeń znajdujących się w lokalu najemcy nie przeznaczonych do bezpośredniego korzystania z nich przez najemcę, np. napraw kranów przelotowych na głównych przewodach (pionach) wodociągowych itp.

§ 2. Obowiązek najemcy w zakresie odnawiania lokalu polega:

- 1) na malowaniu sufitów, malowaniu (tapetowaniu) ścian zajmowanego lokalu wraz z usunięciem drobnych uszkodzeń tynku, w zasadzie co najmniej raz na pięć lat w okresie zajmowania lokalu przez danego najemcę,
- 2) na malowaniu olejnym drzwi i okien od wewnętrznej strony lokalu, ścian i podłóg przeznaczonych do malowania olejnego oraz kaloryferów, zlewów, zlewozmywaków, rezerwuarów, rur i innych urządzeń malowanych farbą olejną dla zabezpieczenia przed wilgocią lub korozją — w miarę potrzeby ze względu na zużycie lub odpadnięcie farby olejnej chroniącej je przed niszczeniem.

§ 3. 1. Do napraw koniecznych, które według art. 6 ust. 2 prawa lokalowego najemca uprawniony jest wykonać na koszt wynajmującego, należą te naprawy, bez których przeprowadzenia korzystanie z lokalu przez najemcę jest niemożliwe, znacznie utrudnione lub połączone z dotkliwymi uciążliwościami dla najemcy.

2. Najemca uprawniony jest do wykonania koniecznych napraw określonych w ust. 1, jeżeli wynajmujący mimo wezwania odmówi wykonania tych robót lub mimo zgody na wykonanie nie przystąpi do ich wykonania w uzgodnionym terminie, a w razie niezgodnienia go — w terminie 7-dniowym od dnia otrzymania wezwania od najemcy.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Kierownik Ministerstwa Gospodarki Komunalnej: S. Sroka

180

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA

z dnia 30 kwietnia 1959 r.

w sprawie wstępnych i okresowych badań lekarskich młodocianych zatrudnionych w zakładach pracy.

Na podstawie art. 14 ust. 3 ustawy z dnia 2 lipca 1958 r. o nauce zawodu, przyuczaniu do określonej pracy i warunkach zatrudniania młodocianych w zakładach pracy oraz o wstępnym stażu pracy (Dz. U. Nr 45, poz. 226) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Młodociani przed zatrudnieniem w zakładzie pracy podlegają wstępnym badaniom lekarskim.

2. Młodociani zatrudnieni w zakładach pracy podlegają okresowym badaniom lekarskim.

§ 2. 1. Wstępne i okresowe badania lekarskie młodocianych przeprowadzają odpowiednio wykwalifikowani lekarze:

- 1) zakładów leczniczo-zapobiegawczych przy zakładach pracy,
- 2) poradni dla młodocianych bądź poradni higieny pracy w miejskich (dzielnicowych) przychodniach obwodowych oraz
- 3) powiatowych przychodni obwodowych.

2. Właściwe do spraw zdrowia organy prezydiów wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw) określają, które spośród zakładów wymienionych w ust. 1 obejmują swymi świadczeniami młodocianych z poszczególnych zakładów pracy.

3. W razie potrzeby organy określone w ust. 2 wyznaczają do przeprowadzania badań młodocianych lekarzy z in-

nych zakładów społecznych służby zdrowia aniżeli wymienione w ust. 1.

4. Wstępne i okresowe badania młodocianych przeprowadza się w ustalonych dniach i godzinach, które podaje się do wiadomości zainteresowanym zakładom pracy.

§ 3. 1. Zakład pracy jest obowiązany:

- 1) kierować młodocianych na wstępne i okresowe badania lekarskie, przestrzegając terminów badań ustalonych przez lekarza,
- 2) przechowywać orzeczenia lekarskie wydane w wyniku badań wstępnych i okresowych,
- 3) zawiadamiać zakład przeprowadzający okresowe badania lekarskie o rozwiązaniu umowy z młodocianym.

2. W skierowaniu na wstępne badania lekarskie określa się rodzaj zatrudnienia, jakie młodociany ma podjąć w zakładzie pracy.

3. Zakład pracy nie może przenieść młodocianego do innego rodzaju zatrudnienia bez ponownego poddania go wstępnym badaniom lekarskim.

§ 4. 1. Wstępne badania lekarskie mają na celu ustalenie, czy stan zdrowia młodocianego oraz jego rozwój fizyczny i psychiczny nie stanowią przeciwwskazania do zatrudnienia młodocianego przy wykonywaniu określonego zajęcia w danym zakładzie pracy.

2. W miarę potrzeby lekarz przeprowadzający badanie kieruje młodocianego na badania pomocnicze lub specjalistyczne.

3. W wyniku przeprowadzenia wstępnego badania lekarz wydaje orzeczenie stwierdzające:

- 1) brak przeciwwskazań (przydatność) do podjęcia określonego zatrudnienia albo
- 2) niedopuszczalność podjęcia określonego zatrudnienia z ewentualnym wskazaniem innych rodzajów zatrudnienia, co do których brak jest przeciwwskazań lekarskich; w orzeczeniu nie wymienia się jednostki chorobowej.

4. Orzeczenie, o którym mowa w ust. 3 pkt 1, może zawierać również wskazania lekarskie, których przestrzeganie jest warunkiem dopuszczenia młodocianego do podjęcia zatrudnienia.

§ 5. 1. Okresowe badania lekarskie mają na celu kontrolowanie, czy czynności wykonywane przez młodocianego nie szkodzą jego zdrowiu bądź rozwojowi fizycznemu lub psychicznemu.

2. Okresowe badania lekarskie młodocianych przeprowadza się nie rzadziej niż raz na sześć miesięcy, jeżeli przepisy szczególne nie przewidują krótszych terminów; pierwsze badanie okresowe powinno się odbywać w ciągu trzech miesięcy od dnia zatrudnienia młodocianego.

3. W wyniku przeprowadzenia badania okresowego lekarz wydaje orzeczenie przy odpowiednim zastosowaniu przepisu § 4 ust. 3 i 4; orzeczenie powinno również określać terminy następnych badań.

§ 6. W zakładach pracy zatrudniających ponad 50 młodocianych właściwy do spraw zdrowia organ przydzium po-

wiatowej (miejskiej w mieście stanowiącym powiat miejski, dzielnicowej w mieście wyłączonym z województwa) rady narodowej może na wniosek zakładu pracy zorganizować badania okresowe w pomieszczeniach zakładu pracy, jeżeli w zakładzie pracy istnieją ku temu odpowiednie warunki.

§ 7. 1. Badania wstępne i okresowe młodocianych ubiegających się o zatrudnienie bądź zatrudnionych w kolejowych zakładach pracy przeprowadzają zakłady kolejowej służby zdrowia.

2. Przepisy §§ 1, 2 ust. 2 — 4 oraz §§ 3 — 6 stosuje się odpowiednio, z tym że przepisy dotyczące właściwych do spraw zdrowia organów przydzium rad narodowych stosuje się odpowiednio do zarządów zdrowia dyrekcji okręgowych kolei państwowych.

§ 8. 1. Lekarze przeprowadzający badania wstępne i okresowe młodocianych obowiązani są:

- 1) zaznajamiać się z warunkami higieny pracy na stanowiskach roboczych, na których mają być bądź są zatrudniani młodociani,
- 2) ściśle przestrzegać terminów badań młodocianych,
- 3) prowadzić i utrzymywać w stanie aktualności ewidencję badań przeprowadzanych w poszczególnych zakładach pracy,
- 4) założyć dla każdego młodocianego indywidualną kartę badania i załączyć do niej pełną dokumentację lekarską dotyczącą badań.

2. W razie stwierdzenia, że młodociany, który nie stawiał się na badanie w ustalonym terminie, jest zatrudniony albo że zakład pracy nie wykonuje obowiązków określonych w art. 14 ust. 2 ustawy z dnia 2 lipca 1958 r. o nauce zawodu, przyuczaniu do określonej pracy i warunkach zatrudnienia młodocianych w zakładach pracy oraz o wstępnym stażu pracy (Dz. U. Nr 45, poz. 226), lekarz (ust. 1) jest obowiązany zawiadomić o tym technicznego inspektora pracy właściwego dla danego zakładu pracy.

§ 9. Młodociani mają prawo do zwolnienia z pracy na czas niezbędny do zgłoszenia się na okresowe badanie lekarskie i za czas takiego zwolnienia otrzymują wynagrodzenie jak za urlop wypoczynkowy.

§ 10. Jeżeli badania lekarskie określone w rozporządzeniu są przeprowadzane poza miejscem zamieszkania bądź zatrudnienia młodocianego, koszty przejazdu na te badania pokrywa zakład pracy, stosując odpowiednio przepisy dotyczące zwracania ubezpieczonym kosztów przejazdu do zakładów leczniczych.

§ 11. Rozporządzenie nie narusza przepisów wydanych na podstawie:

- 1) ustawy z dnia 21 lutego 1935 r. o zapobieganiu chorobom zakaźnym i o ich zwalczaniu (Dz. U. z 1935 r. Nr 27, poz. 198 i z 1949 r. Nr 25, poz. 174) oraz
- 2) dekretu z dnia 16 kwietnia 1946 r. o zwalczaniu chorób wenerycznych (Dz. U. z 1949 r. Nr 51, poz. 394).

§ 12. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.
Minister Zdrowia: w z. B. Kozusznik

181

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 27 kwietnia 1959 r.

w sprawie prowadzenia i zakładania ksiąg wieczystych i zbiorów dokumentów przez Sądy Powiatowe w Drawsku, Kołobrzegu, Miastku, Sławnie i Świdwinie.

Na podstawie art. 11 prawa o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 1950 r. Nr 39, poz. 360 i z 1957 r. Nr 31, poz. 133) oraz art. XXIII i LVII przepisów wprowadzających prawo rzeczowe i prawo o księgach wieczystych (Dz. U. z 1946 r. Nr 57, poz. 321) zarządza się, co następuje:

§ 1. Prowadzenie i zakładanie ksiąg wieczystych i zbiorów dokumentów powierza się w województwie koszalińskim:

- 1) Sądowi Powiatowemu w Drawsku — dla okręgu tego sądu,
- 2) Sądowi Powiatowemu w Kołobrzegu — dla okręgu tego sądu,